

A Fővárosi Ítéltábla az felperesi hozzátartozó neve (felperesi hozzátartozó címe.) által képviselt felperes neve (felperes címe.) felperesnek - a dr. Rózsa Judit jogtanácsos által képviselt Nemzeti Egészségbiztosítási Alapkezelő (1139 Budapest, Váci út 73/a.) alperes ellen közérdekű adat kiadása miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2016. október 17. napján kelt 35.P.23.856/2016/5. számú ítélete ellen az alperes részéről 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, és az alperest arra jogosítja fel, hogy felismerhetetlenné tegye a megállapodás 8. pontjában feltüntetett táblázatból, az „Összesen” sor kivételével, az egyes biztosítókra vonatkozó valamennyi számadatot.

Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült költségeiket a felek maguk viselik.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes 2015 januárjában egy közlekedési baleset során súlyos, életveszélyes, maradandó károsodást okozó sérülést szenvedett. A balesetben érintett gépjármű üzemeltetője az ... Biztosítónál rendelkezett kötelező gépjármű-felelősségbiztosítással. Gyógykezelése során a felperes azt tapasztalta, hogy bár a biztosítók fizetnek az alperesnek a biztosítás alapján mégsem jut gyors, akár magánúton igénybe vehető kezelésekhez, mert azokra a biztosítás alapján nem jogosult.

A felperes 2016. július 20-án közérdekű adatigényléssel fordult az alpereshez. Kérte, hogy küldjék meg részére az alperes és az ... Biztosító Zrt. között, a gépjármű-felelősségbiztosítás térítése ügyében kötött szerződés teljes szövegét.

Az alperes az adat kiadását azzal tagadta meg, hogy az átalányösszeg meghatározásának módja és a fizetendő összeg biztosítók közötti felosztása, a biztosítók üzleti, pénzügyi helyzetére vonatkozó olyan információt hordoz, amely megismerhetővé válása aránytalan sérelemmel járna az üzleti alapon működő biztosítóknak. Stratégiai döntéseik során hátrányos helyzetbe hozhatja az átalány elszámolásban résztvevő feleket, ami a jogos pénzügyi, gazdasági vagy piaci érdeküket sértheti vagy veszélyeztetheti.

A Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hivatala a felperes kérelmére úgy foglalt állást 2016. április 29-i levelében, hogy az alperes közfeladatot lát el, és az egészségügyi ellátások finanszírozására kötött szerződések közérdekű, illetve közérdekből nyilvános adatoknak minősülnek. 2016. augusztus 30-án kelt levelében azonban arról tájékoztatta a felperest, hogy elfogadja az alperes azon álláspontját, hogy a megállapodás az abban résztvevő biztosítók üzleti titkát képezi, így azok nem ismerhetők meg.

Az adatigénylés időpontjában az alperes a kötelező egészségbiztosítás ellátásáról szóló 1997. évi LXXXIII. törvény végrehajtásáról szóló 217/1997. (XII. 1.) Kormány rendelet 49/D. § (1) bekezdése szerinti megállapodást 2016. évre vonatkozóan még nem kötötte meg, ekkor a 2015. évre vonatkozó megállapodással rendelkezett. Ez a megállapodás az alperes, a Magyar Biztosítók Szövetsége (MABISZ), valamint a Magyarországon tevékenységet folytató 13 biztosító társaság - köztük az ... Biztosító - között jött létre.

A felperes 2016. augusztus 19-én benyújtott keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a közte, valamint az ... Biztosító Zrt. közötti fizetési szerződés/megállapodás/kárrendezés módjára vonatkozó adat kiadására a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás során felmerült sértetti gyógykezelési költségek mértékére vonatkozóan.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, arra hivatkozva, hogy az átalányösszeg esetleges megismerése a felperes saját balesetével kapcsolatos térítések vonatkozásában semmilyen egyediesített adattal nem bír. Előadta, hogy korábban a MABISZ úgy nyilatkozott, hogy ezen átalány megállapodás nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá. Erdemben az adatigénylés elutasításakor felhozott indokaira hivatkozott.

Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül közölje a felperessel a kötelező egészségbiztosítási ellátásáról szóló 1997. évi LXXXIII. törvény végrehajtásáról szóló 217/1997. (XII. 1.) Korm. rendelet 49/D. § (1) bekezdés alapján létrejött megállapodást 2015. évre vonatkozóan. Feljogosította az alperest, hogy ezen megállapodásból a nem az ... Biztosító Zrt.-re vonatkozó arányszámokat felismerhetlenné tegye. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az alperest fizessen meg a felperesnek 3.000 forint perköltséget.

Rögzítette, hogy a tényállást a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 206. § (1) bekezdése szerint, a felek előadása és a rendelkezésre álló adatok alapján állapította meg.

A közérdekű adat megismerhetősége körében az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Info tv.) 26. § (1) bekezdését idézte, valamint a 319/2010. (XII.27.) Kormány rendelet 2.§, 2/A. § és 4. § (1) bekezdés alapján megállapította, hogy az alperes közfeladatot ellátó szervnek minősül. Kezeli az Egészségbiztosítási Alapot, melynek egyik bevételi forrása az az átalányösszeg, amelyre a felperesi adatigénylés vonatkozott [1997. évi LXXXIII. törvény végrehajtásáról szóló 217/1997. (XII.1.) Korm. rendelet 49/D. § (1) bekezdés]. A kért adat ezért az Alaptörvény 39. Cikk (2) bekezdése és az Info tv. 3. § (5) bekezdése alapján közérdekű adat.

Rögzítette az Info. tv. 3. § 5. és 6. pontja alapján, hogy közérdekből nyilvános adatnak, olyan adatok minősülhetnek, amelyek nem tartoznak a közérdekű adat fogalma alá, de annak nyilvánosságra hozatalát, megismerhetőségét törvény közérdekből elrendeli. A közérdekű adat és a közérdekből nyilvános adat egymástól elkülöníthető adatkört ölel fel.

Az alperesi védekezésre is tekintettel idézte az Info tv. 27. § (3) bekezdését, melynek alapján úgy foglalt állást, hogy ezen jogszabályhely (1) bekezdése bizonyos adatok körében lehetővé teszi a megismerhetőséget azzal, hogy közérdekből nyilvános adattá minősíti azokat. A 27. § (3) bekezdés második fordulatában meghatározott korlátozás az (1) bekezdésben meghatározott adatkör egy részére vonatkozik, amely azonban nem vonatkoztatható a közérdekű adatokra.

Mindezek alapján a 26. § (1) bekezdése szerinti közérdekű adat megismerhetővé tételére vonatkozó

kötelezettség esetén a jogszabály nyelvtani értelmezése alapján a 27. § (3) bekezdése nem alkalmazható, ugyanis ezen jogszabályhely közérdekből nyilvános adat vonatkozásában határoz meg üzleti titokra vonatkozó kivételt. Megítélése szerint a nyelvtani értelmezést támasztja alá a 2013. évi XCI. törvény indokolása, miszerint a törvény a közpénzekkel való rendelkezéssel, a közpénzek felhasználásával kapcsolatos adatokat a Ptk. úgynevezett üvegzséb-szabályainak megfelelően kiveszi az üzleti titok fogalma alól, és ezen törvényi szintű rendelkezéssel erősíti meg az Alaptörvény 39. cikk (2) bekezdését.

Utalt arra is, hogy a 27. § (3) bekezdés szerinti adatkör tényleges kezelőjét a 27. § (3a) bekezdésében meghatározottak adják, az nem azonos a 26. § (1) bekezdésében foglalt személyekkel.

Az Alaptörvény 39. cikk (2) bekezdése, és az Info tv. 27. § (3) bekezdése alapján tehát azt állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy közérdekű adat esetén üzleti titokra hivatkozással az adat közlését nem lehet megtagadni.

Megítélése szerint ezt támasztja alá a 3026/2015. (II. 9.) AB határozat indokolásának V. pontja, amely szerint az állapítható meg, hogy a közérdekből nyilvános adat jogintézménye nem a közérdekű adatoknak egy bizonyos részét foglalja magában. A közérdekből nyilvános adat egy ezen felül megismerhetővé vált adatkör, függetlenül a közérdekű adatok általános megismerhetőségétől. Mivel az alperes kezelésében lévő adatok közérdekű adatok, ezért azok megismerhetőségét üzleti titokra hivatkozással nem lehet megtagadni.

Megjegyezte az elsőfokú bíróság, hogy amennyiben esetlegesen az Info tv. 27. § (3) bekezdése alkalmazható is lenne az alperes vonatkozásában, az a megállapodás megismerhetősége körében relevanciával nem bírna. Az alperes ténylegesen a biztosító társaságok védendő érdekeire hivatkozott. Az alperesi előadás szerint azonban ezen megállapodásban szerződő fél maga az alperes, a MABISZ, valamint a biztosító társaságok, így a szerződést aláíró valamennyi biztosító társaság ismeri azt, hogy az átalányösszegekből az egyes biztosító társaságokra milyen összeg, milyen százalék jut. A biztosító társaságoknak egymással szemben védendő üzleti érdekei így jelen megállapodás vonatkozásában nincsenek. Az pedig, hogy esetlegesen ezen biztosító társaságokon kívül álló kör is megismeri ezen fizetendő összegek mértékét, a biztosító társaságok üzleti tevékenységét ténylegesen nem befolyásolja.

Rögzítette azt is, hogy a közérdekű adatok megismerésére bárki jogosult az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdése alapján, ezért a felperes igényének elbírálásánál annak nem volt jelentősége, hogy balesetével összefüggő térítései vonatkozóan információt a kért adatokból nem nyerhet.

Az nem volt vitás, hogy az adatigénylés időpontjában a 2016. évi megállapodások még nem jöttek létre, ezért a 2015. évi megállapodás közlésére kötelezte az alperest.

Rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy a keresetben kizárólag azokat az adatokat lehet igényelni, melyet a felperes korábban az adatigénylésében kért. A felperes a 2016. július 20. napján kelt adatigénylésében az ... Biztosító Zrt. vonatkozásában kérte adatok közlését. A keresetében ennél tágabb adatkörre irányult a keresete, és a teljes megállapodást kérte. Az elsőfokú bíróság erre való tekintettel feljogosította az alperest arra, hogy a kiadott szerződés szövegéből az egyéb biztosító társaságokra vonatkozó adatokat felismerhetetlenné tegye, ugyanis ezen adatok megismerését a pert megelőzően a felperes nem kérte. E körben került sor a kereset elutasítására.

A perben a bíróság úgy tekintette, hogy ténylegesen teljes mértékben a felperes lett pernyertes, ezért

a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest perköltség megfizetésére. A felperes által érvényesíteni kívánt útiköltség megállapítását nem tartotta indokoltnak, a Pp. 75. § (1) bekezdése alapján 3.000 forint egyéb költséget számolt el, melynek összegét köztudomású tények alapján állapította meg.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes nyújtott be fellebbezést.

Kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdésében foglaltak alapján - annak jogszabálysértő voltára tekintettel - változtassa meg, így felperes keresetét utasítsa el, és kötelezze a felperest az alperes perköltségeinek viselésére.

Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet a közérdekű adatok és a közérdekből nyilvános adatok körét egymástól teljes mértékben elkülönülő adatoknak tekintette, és úgy értelmezte, hogy az Info tv. 27. § (3) bekezdése kizárólag a közérdekből nyilvános adat vonatkozásában határoz meg az üzleti titok tárgyában kivételt, amely a bíróság álláspontja szerint nem vonatkoztatható közérdekű adatokra. Ugyanakkor, a közérdekből nyilvános adatok körét az ítélet indokolása szűkítően értelmezi, csak az Info tv. 26. § (2) bekezdésében szereplő közfeladatot ellátó szerv feladat- és hatáskörében eljáró személy személyes adataira vonatkoztatja, tehát a hivatkozott bekezdésben „közérdekből nyilvános személyes adatoknak” nevezett adatkörre korlátozza.

Az alperes álláspontja szerint az ítéletnek a közérdekből nyilvános adatokat az Info tv. 26. § (2) bekezdése szerinti személyes adatokra szűkítő értelmezése kiüresíti és értelmezhetetlenné teszi az Info tv. 27. § (3) bekezdésében foglalt korlátozást. Ez a szűkítő értelmezés nyilvánvalóan megalapozatlan, ugyanis az Info tv. 3. § 6. pontja és 27. §-a alapján egyértelműen megállapítható, hogy a közérdekből nyilvános adatok köre a közérdekből nyilvános személyes adatoknál szélesebb adatkörre értelmezhető. Az Info tv. Közérdekből nyilvános adatként említi a központi vagy helyi költségvetést, és azokat az adatokat, melyek nyilvánosságra hozatalát törvény közérdekből elrendeli, továbbá az Info tv. 27. § (3a) bekezdése szerint az államháztartás alrendszerébe tartozó valamely személlyel pénzügyi vagy üzleti kapcsolatot létesítő jogi személyekkel fennálló jogviszonnyal kapcsolatos adatokat is.

Tekintettel továbbá arra, hogy a megállapodásban rögzített átalányösszeg kiszámítási módja és a biztosítók közti felosztása a biztosítók gazdálkodását érinti, az még nem tekinthető közérdekű adatnak. Az átalányösszeg akkor válik közpénzzé, ha az Egészségbiztosítási Alap gazdálkodási körébe kerül.

Mindezek alapján megállapítható, hogy az alperes és a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítást nyújtó biztosítók között létrejött átalány-megállapodás nem közérdekű adatnak, hanem közérdekből nyilvános adatnak tekinthető, így az Info tv. 27. § (3) bekezdésében foglalt korlát is alkalmazható.

Az alperes és a biztosítók között létrejött átalány-megállapodás üzleti titkot tartalmaz, annak megismerhetővé tétele a biztosítók üzleti tevékenységének végzése szempontjából aránytalan sérelmet okozó adathozzáférést eredményezne. Legfeljebb az éves teljes átalányösszeg minősülhet közpénzre vonatkozó adatnak, azonban a biztosítók üzleti, biztosítási tevékenységgel összefüggő részei üzleti titkot képeznek. A szerződés felépítése olyan, hogy egy meghatározott teljes összeget bontanak le meghatározott, minden biztosítóra egyformán vonatkozó metodika szerint. Az ennek alapján meghatározott teljes összeget és az egyes biztosítókra eső összeget is tartalmazza a szerződés.

A másodfokú eljárás során csatolta a perbeli szerződést kérve az irat zártan kezelését. Hivatkozott arra, hogy az átalány szerződés II.2.) pontjában meghatározott megtérítési követelés elszámolás alapját képező elemek összeállítása egyedi, üzleti módszertant képez. A megállapodás tartalmaz olyan biztosítóra eső megfizetésére vonatkozó rendelkezést is, mely biztosító tevékenységi engedélyre visszavonásra került, ez nyilvánvalóan nem közpénzt érintő része a szerződésnek.

A felperes az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés kisebb részben megalapozott.

Az elsőfokú bíróság azon elvi alap mellett adott helyt a felperes keresetének, hogy a perben igényelt adatok közérdekű adatok, amelyek esetében üzleti titokra való hivatkozással az adat kiadása nem tagadható meg. Éppen ezért nem is vizsgálta, hogy az alperes üzleti titokra való hivatkozása érdemben mennyiben megalapozott.

A másodfokú bíróság ezzel az érveléssel nem értett egyet. Az a perben nem volt vitás, hogy az alperes olyan állami feladatokat ellátó szerv, amely közérdekű adatokat kezel. Az alperes fellebbezése nem helytálló a körben, hogy a perbeli megállapodás nem ilyen, hanem közérdekből nyilvános adat. Helyesen foglalt állást e körben az elsőfokú bíróság, amikor megállapította, hogy ezen megállapodás alapján kerül sor az Egészségbiztosítási Alap egyik bevételi forrásának biztosítására, így az közérdekű és nem közérdekből nyilvános adat, mely teljes egészében közpénzre vonatkozik. Az Alaptörvény 39. § (2) bekezdése alapján pedig a közpénzekre vonatkozó adatok közérdekűek.

A per során ezért az alperesi védekezésre tekintettel azt kellett elbírálni, hogy az üzleti titokra való hivatkozás mennyiben alapos.

A felperes által hivatkozott NAIH/2016/1911/V. számú ajánlás a nemzeti vagyonnal gazdálkodó gazdasági társaságok adatainak nyilvánosságával foglalkozik. Ebbe a szervezeti körbe azonban sem az alperes, sem az érintett biztosító társaságok nem tartoznak.

A NAIH/2016/2224/9/V. számú tájékoztatás kiadása pedig olyan körülmények között történt, hogy a NAIH a hivatkozás szerinti üzleti titkot tartalmazó dokumentumot nem ismerhette.

A Kúria Pfv.IV.21.908/2015/7. számú határozatában azt rögzítette, hogy a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:47. § (1) és (2) bekezdései és az Info tv. 27. § (3) bekezdésének összevetése alapján megállapítható, hogy az üzleti titokra hivatkozás nem jelenti abszolút értelemben a nyilvánosság korlátozását. „Arra csak akkor kerülhet sor, ha a megismerés lehetősége az üzleti tevékenység végzése szempontjából aránytalan sérelmet okozna. A közérdekű adat és az üzleti titok ütközése esetén azonban a közvagyon felhasználásának nyilvánosság által való ellenőrzése indokolja, hogy a közérdekű adatok megismerése előnyt élvezzen. Az aránytalan sérelem a védett ismeretekhez való hozzáférés esetén feltételezhető. A Ptk. hivatkozott szabályai alapján ezek az információk elsősorban az azonosításra alkalmas módon rögzített, vagyoni értéket képviselő műszaki, gazdasági vagy szervezési ismeretek, tapasztalatok vagy ezek összeállításai.”(K-H-PJ-2016-302)

Hasonlóan foglalt állást a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.21.095/2015/3/II. számú jogerős ítéletében és a 8.Pf.20.454/2015/3. számú ítéletben. Ez utóbbiban mellőzte az elsőfokú bíróság ítéletének azon indokait, hogy csak a közérdekből nyilvános adatok esetében teszi lehetővé az Info tv. az üzleti titokra való hivatkozást, mert „...a 2014. március 15-től hatályos jogszabályváltozás alapján nem lehet erre a megállapításra jutni. Az Info tv. 27. §-ának új (3) bekezdése nem szűkíti le a közérdekből nyilvános adatokra annak a körét, amelyek esetében az üzleti titokra hivatkozni lehet, hanem a megismerhetőség érdekében közérdekből nyilvános adatnak rendel minden közpénz felhasználásával kapcsolatos adatot. A korábbiakkal egyezően a közpénzekkel összefüggő adatok nyilvánosságát főszabály szerint az üzleti titokra való hivatkozás nem korlátozhatja, de az üzleti titokhoz és az információs szabadsághoz fűződő alapjogok összeütközése esetén a nyilvánosságra hozatal aránytalan sérelmet okozó jellegének vizsgálata során továbbra is annak mérlegelésére van

szükség, hogy melyik alapjog védelme az indokoltabb, függetlenül attól, hogy közérdekű vagy közérdekből nyilvános adat megismerése a vitás."

Mindezek miatt egyetértett a másodfokú bíróság azzal az alperesi állásponttal, hogy üzleti titokra, mint az adatkiadást gátló okra mind közérdekű, mind közérdekből nyilvános adat esetében lehet hivatkozni. Az üzleti titok, mint megtagadási ok tekintetében olyan jellegű kategorikus megállapítás nem tehető, hogy közérdekű adat esetében ez a hivatkozás egyáltalán nem hozható fel. Szigorúan és megszorítóan kell azonban vizsgálni, hogy a hivatkozás mennyiben megalapozott. Általánosságban az nem elfogadható, az alperesnek pontosan meg kell jelölnie, miszerint a közérdekű adat mely részei és miért képeznek üzleti titkot.

Szükséges volt ezért a bizonyítás másodfokú eljárás során történő kiegészítése, melynek a Pp. 235. § és 249. § (2) bekezdés alapján nem volt akadálya, az alperes a Pp.119. § (2) bekezdése szerinti iratkezelés szabályainak alkalmazását kérve csatolta a megállapodást. Üzleti titokként elsősorban a szerződés II.2. pontjában, a megtérítési követelés elszámolási alapjait jelölte meg, mint olyan egyedi, üzleti módszertant, melynek megismerése az érintett biztosítók jogi, gazdasági vagy piaci érdekét veszélyeztetné.

A megállapodást megvizsgálva ezzel a hivatkozással a másodfokú bíróság nem értett egyet. Az átalányösszeg felosztásának szempontjai ugyanis csak az azonos piacon tevékenykedő gazdasági szereplők egymás közötti viszonylatában bírnak jelentőséggel. Mivel valamennyi ezen a piacon érdekelt szereplő szerződő fél, így üzleti titkot ezen szempontok nem képezhetnek. Ezek a szempontok ugyanis a közpénzek felhasználására vonatkozó legkézzelfoghatóbb adatok. Azokból az állapítható meg, „ellenőrizhető”, hogy a közpénzzel az alperes milyen módon gazdálkodik. E körben tehát a közérdekű adatok megismerése előnyt élvez, az érintett a biztosító társaságok aránytalan sérelmet nem szenvednek. Fontosabb érdek ugyanis a közpénzekkel való gazdálkodás átláthatósága, mint egy olyan információnak a nyilvánosság előli titokban tartása, amely az érintett piac szereplői előtt egyébként ismertek, elfogadottak. Ezen szempontok megismerése által a szerződő felek egyéb gazdasági, üzleti tevékenységére vonatkoztatható információk nem nyerhetők, ezek csak a perbeli megállapodás szintjén bírnak jelentőséggel.

Az ebben a pontban felsorakoztatott szempontok egyedi, üzleti módszertan mivoltát az alperes nem tudta meghatározni, ezért ezek védett ismeretként sem voltak felfoghatók.

Az egyes biztosítókra vonatkozóan azonban a közpénzt képező összeg felosztása már értelmezhető olyan információként, ami üzleti titok. Ezekből ugyanis a gazdasági helyzetükre vonatkozó olyan adatok nyerhetők, amelyek versenyképességüket általánosságban - nem csak a perbeli tevékenységükre vonatkozóan - érintik, ugyanis egyéb pénzpiacokon is tevékenykednek. A közpénzek felhasználása szempontjából releváns információk pedig ezen részadatok nélkül is megismerhetők.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatva az adat kiadására oly módon kötelezte az alperest, hogy az egyes biztosítókra vonatkozó számadatokat törölje. A közpénzt jelentő teljes összeg és az annak kalkulálására vonatkozó releváns szempontok így megismerhetővé válnak anélkül, hogy a szerződő felek gazdasági, piaci tevékenységük során versenytársaiknál, üzleti partnereiknél hátrányosabb helyzetbe kerülnének.

Az alperes azon hivatkozása, hogy általánosságban ez a típusú megállapodás a közpénzek

felhasználásának gazdaságos módja, jelen per eldöntése szempontjából nem bírt relevanciával, ugyanúgy mint a felperes adatkérésének indokai.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságtól eltérő alapon adott helyt a keresetnek, ezért módosult a felismerhetetlenné teendő adatok köre. Az Ítéletábla döntése szempontjából nem volt indokolt különbséget tenni az adatkéréssel konkrétan érintett és az egyéb biztosítók között, viszont az ... Biztosító Zrt.-t a többiekkel azonos körben illeti az üzleti titok, tehát a rá vonatkozó konkrét adat kiadása is jogszerűen volt megtagadható.

Az, hogy a megállapodás olyan biztosítót is érintett, akinek a tevékenységre vonatkozó engedélye visszavonásra került nem indokolta azon adat megismerhetetlenné tételét, hogy az emiatt kieső részt milyen módon pótolják. Ebből a biztosítók üzleti tevékenységére következtetés nem vonható le.

A fellebbezési eljárás során a felek pernyertességének-pervesztességének aránya egyenlőnek tekinthető, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 239. §-nak utaló szabályára tekintettel a Pp. 81. § (1) bekezdés szerint határozott a másodfokú eljárás során felmerült költségek viselésről.

A másodfokú döntés a felperes elsőfokú pernyertességét nem érintette, így a perköltséget e körben a másodfokú ítélet nem érintette.

Az eljárás az 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján illetékmentes.

Budapest, 2017. április 26.

. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

. Kovaliczky Ágota s.k.
előadó bíró

dr. Istenes Attila s.k.
bíró